

Dativ u nemačkom jeziku ili kako se drugačije naziva, po rednom broju **3. Fall** ima još jedan naziv, koji nam puno govori a to je **Wem-Fall**.

Već smo pisali o padežima i tu stoji za dativ, sećate se, da je naziv za taj padež nastao od glagola dotikh (grčki) što u osnovi znači davati ili latinski termin. Znači pitanje glasi **kome ili čemu**.

Pročitaj i podseti se: Dativ u srpskom ili kome daješ ljubav svoju?

Drugim rečima, pitam ja vas, kome dajete svoju ljubav, pažnju, kome ili čemu posvećujete svoje slobodno vreme. Da li je to nemački jezik i da li zaista učite taj jezik?

Vreme je da opet napravimo jedan kratki intermeco i da se pozabavimo malo vašim učenjem nemačkog jezika.

Zato je tema sledeća – zašto nikada nećete (ili možda hoćete!) naučiti nemački jezik.

Pročitaj i razmisli: *zašto nikada nećeš naučiti nemački jezik*

E, tako. Sada kada smo razjasnili sve nedoumice, objektivno se preispitali, jasno je **kome (ili čemu)** dajemo svoju ljubav, pažnju, kome (ili čemu) posvećujemo svoj trud, slobodno vreme.

Nemački jezik je dobar izbor, zar ne !

Vraćamo se na temu –

Dativ u nemačkom jeziku

Dativ – pitanja za dativ u nemačkom

Wem, kome – pitanje za dativ u nemačkom

Kome nešto dajemo – to je dativ. Kao i u našem jeziku, dativ upotrebljavamo u funkciji indirektog objekta.

Tebi sam dala knjigu a ne njemu.

Kome sam dala – **tebi, njemu – dativ**.

Šta sam dala, direktan objekat – knjigu, akuzativ.

Slično funkcioniše i nemački jezik.

Ich schreibe **meiner Freundin** einen Roman per SMS.

Kome, dativ – mojoj prijateljici

Šta, akuzativ – roman pišem

To je u suštini i najvažnija upotreba dativa.

Naravno ne smemo da zaboravimo ni pitanje **wo – gde, mirovanje**. Odgovor je uvek u dativu za razliku od wohin – kuda, kretanje, traži odgovor u akuzativu.

Wo ist der Käse?

Nastavci za građenje dativa

Pročitaj i podseti se: [Slaba deklinacija u nemačkom jeziku](#)

Onako uopšteno važno je napomenuti sledeće (vrste deklinacija su posebna tema):

Dativ množine (uz genitiv jednine) je zvanično drugi slučaj kada imenice u nemačkom jeziku dobijaju nastavak – (e)n

Uzećemo primer, imenicu Roman, der i promeniti je po padežima:

Singular Plural

Nominativ der Roman die Romane

Genitiv des Romans der Romane

Dativ dem Roman den Romanen

Akkusativ den Roman die Romane

Kao i kod genitiva, postoje i različite vrste dativa, ali neću ih navoditi ovde pošto su mnogo opširnije i važnije teme – predlozi i glagoli koji zahtevaju uz sebe, imenicu u dativu.

Napomena: iako smo istakli par puta, da su genitiv jednine i dativ množine, jedini padeži, kod kojih imenice dobijaju padežne nastavke – ups : -) , obrati pažnju na sledeće:

Postoje neke imenice, koje baš vole da dobiju nastavak – e u dativu jednine.

Par reči o tome:

Nastavak –e u dativu je stvar istorije.

Nekada je bio obavezan, danas ga gotovo nema.

Kada ga ugeldamo, tu je uglavnom iz **ritmičkih razloga** što bi značilo – dobro zvuči, pa je ostao kao navika.

Nemački jezik voli vokale odnosno samoglasnike, pa dodatni nastavak –e lepo zvuči. U svakom slučaju javlja se samo kod imenica (ponavljam, ponekih) koje dobijaju nastavak – (e)s u genitivu, znači **kod nekih imenica muškog i srednjeg roda.**

pročitaj: [Genitiv u nemačkom, predlog wegen](#)

Radi se uglavnom o izrazima.

– **in diesem Sinne, u tom smislu**

– **im Jahre, te i te godine**

– **Warnung vor dem Hunde**, upozorenje, opasan pas

Znači možete reći im Haus ili ako vam bolje zvuči im Hause; dati nešto dem Kind ili dem Kind(e).